

„При писању – у срећним тренуцима, наравно! – речи се нижу саме од себе, везују се и одбијају, померају и премештају, или потпуно бришу, док се све не сложи у праву и једино могућу слику оног што човек жели да каже. Све изгледа као лака и аутоматска игра коју речи, по својој вољи и својој природи, саме по себи и само за себе играју. Међутим, није тако, није то никаква јалова игра ђуди ни случаја. У тим речима, као у дрветима и биљкама и свему што је живо, кружи невидљив животни сок, и он је тај који их, као неко унутарње сунце, креће и окреће, даје им боју и облик, снагу и израз. А човек који пише, он само пажљиво прати и мање или више вешто, мање или више срећно искоришћује појединости те несхватљиве и неухватљиве игре. Тако речи живе, у ствари, двоструким животом: и саме за себе, као такве, и као изражајни знакови у склопу човекове мисли која тражи свој израз. /.../

На том беспућу, које је у ствари наш ' озбиљни ' и свесни живот, нама је утолико лакше и лепше уколико је у нама остало смисла за игру и способности да јој се, с времена на време, предамо потпуно, и да из ње изађемо освежени и окрепљени за даље тражење.”

(Иво Андрић, Знакови поред пута)

She's always here for us

1. **Have you ever wanted to be a pedagogue?**
-Yes, I have. I have wanted to be a pedagogue because of my school teacher.
2. **What are your duties as a school pedagogue?**
-My duties are working with children, parents and teachers.
3. **What school subject was NOT your favourite?**
-English!
4. **What teacher do you remember best from your school days?**
-My primary school biology teacher and my secondary school pedagogue teacher.
5. **What do you do in your free time?**
-In my free time I play with my three-year-old daughter.
6. **Do you often read books and what is your favourite of the books you have read lately?**
-I often read books about upbringing of children. The last one was "The upbringing of children at the age of three".
7. **What kind of films do you like most?**
-I like psycho-thrillers most.
8. **What kind of music did you like to listen as a child?**
-As a child I listened to pop music.
9. **What activities did the school have for the children's week?**
-We had drawing on the asphalt, visiting toy library, decoration of school information boards, sport activities etc.
10. **How do you deal with children's problems?**
-We talk to children and their parents.

Thank you for talking to us.
-You're welcome. Any time!

Young English Writers

Love makes the world go round

Love is everywhere around us, love is everywhere in us. Love is a gentle look, a twinkle in the eye and a soft voice. That is the feeling when you belong to another person completely.

Love is changeable, lively and wild. It breaks the rocks, moves the mountains and makes illusions. It hits everyone and rules the world.

The queen of our heart builds the bridges and houses, constructs the machines. Without her we would be empty, lonely and miserable. That's the love that changes the world and gives the power to life.

Every day is different and more beautiful because we love and care for our dearest. We hug and kiss our dearest. A man can do anything if he cares for us. Even the sun smiles to the lovely flying pigeons that are in love and whispers secret messages to them. There were many wars because of love for the country and many heroes were killed and many songs were sung and many poems were written. There were many battles to win the love of the other person and many lost this battle, many hearts sank.

For love of life, others and self we exist, live and love.

Second prize

Maja Stojanović VI-4
OŠ „Vuk Karadžić ”

I HAD A DREAM

*In my dream
I could swim
The Antarctic Ocean
In one motion.
In my dream
I could fly in the sky,
So high, so high
To touch the clouds
Watch the flowers
On the fields below.
And I could feel,
It was so real, racing with birds,
Clouds and winds.
In my dream I had a dream.*

Marina Pajkić VII
OŠ „J.J.Zmaj” Jabukovac

First prize

I had a dream

Like many other children in the world I enjoy dreaming of amazing and fascinating things, too.

Once, when I was younger, I had a dream to become a pilot. I used to fly all over the world and meet different people everywhere. I wanted to make them happy. I could throw down beautiful gifts from my plane. I could also see their happiness so I was very glad and happy. I didn't have enough time to visit all countries, but I had a magic power to send them my gifts. I became the popular boy. Everybody wanted to meet me and thank for my help. I couldn't believe what happened to me. It was a real dream.

But my dream suddenly broke and I had to face with the real world again. I wanted my dream to be continued forever.

Andrija Radosavljević VI-4
OŠ „Vuk Karadžić ”

Third prize

Космичка веза

*„Сви људи су браћа. Дошли смо из исте супернове“
Алан Сендиц*

Сваки ваш дах садржи атоме створене у врелим пећима дубоко унутар звезда. Сваки цвет који уберете садржи атоме који су по миру развејале звездане експлозије које су пламтеле блиставије од милијарде сунаца. Свака књига коју прочитате садржи атоме које је преко незамисливих понора простора и времена донео ветар што дува међу звездама.

Астрономи често олако говоре о црним рупама и експлозијама звезда, пулсарима, квазарима и титанској ерупцији Великог праска. Али, истину говорећи, изузетно је тешко поверовати у стварност било које од свих тих појава – тешко је поверовати да су стварне, рецимо, колико и нека планина, стабло храста или новорођенче. Оне су једноставно предалеке, превише удаљене од света који нам је познат из сопственог искуства. Чини се незамисливим да би оне могле имати икакву, па и најмању везу с нашим свакодневним животом.

Али, то је илузија.

Многи од најдраматичнијих космичких догађаја који уливају страхопоштовање – од силовитог хропца звезда на самрти до титанске ватрене лопте која је изродила читаву васиону пре 15 милијарди година – у непосредној су вези са нама преко атома од којих су нам тела саздана.

Када би атоми који чине свет око нас могли да испричају своје приче, сви до једног би сковали спев који би надалеко надмашио највеће књижевне епове. Од угљеника, испеченог у надувеним црвеним џиновима – звездама толико огромним да би могле да у себе сместе милион сунаца – па до уранијума, скуваног у експлозијама супернове – тим јамачно најсиловитијим катаклизмама откад је света и века. Од бора, створеног у сударима у леденом међузвезданом свемиру од којих се атоми мрве, до хелијума, искованог у првих неколико паклених минута самог великог праска.

Гвожђе у вашој крви, калцијум у костима, кисеоник који вам пуни плућа када год удахнете – све је то испечено у пламеним пећницама дубоко у звездама и развејано по свемиру када су те звезде остариле и пропале. Свако од нас је споменик давно мртвим звездама. Свако од нас је сасвим буквално саздан на небу.

Астролози нам хиљадама година говоре да наш живот контролишу звезде. Па, у праву су бар што се суштине тиче, ако већ не и детаља. Јер наука је у двадесетом веку открила да смо много интимније повезани с догађајима у космосу него што се ико икада усуђивао да помисли. И последњи од нас јесте оваплоћени звездани прах.

Прича о томе како смо открили запрепашћујућу истину о свом космичком пореклу – како смо пронашли чаробну пећ у којој су створени атоми – једна је од највећих неисприповеданих прича науке. У ствари, то су две испреплетане исповести: прича о атомима и прича о звездама. Ниједна од њих не може бити испричана без оне друге. Јер звезде садрже кључ тајне атома, а атоми решење загонетке звезда.

*Одломак из књиге: „Чаробна пећ“,
аутора Маркуса Чона*

Рецепт из астрономског куvara

Како да направите звезду

Звезду није тешко направити ако имате потребан материјал и довољно времена. Ево рецепта.

За прављење звезде потребан вам је велики и густ облак прашине и гаса. Облак мора да буде хладан. Промешајте га и пустите да одстоји око два милиона година да се на појединим местима мало згужва и згрудва. То је јако важно. Ако видите да се не праве грудвице вероватно сте узели сувише топао облак јер у топлој облаку молекули јурцају и не могу да се скрасе на једном месту. Свакако морате да охладите облак. Идеална температура је око минус 260 степени (то је као и сладолед из замрзивача само петнаестак пута хладније). Ако тако урадите видећете да ће облак почети да се грудва. Не заборавите да охлађен облак лагано промешате.

Пустите још око 30 хиљада година да се грудвице лагано крчкају. Приметићете да се оне полако загревају, да расту и да постају све гушће. А са густином њихова температура још више расте. Убрзо, она ће достићи 10 хиљада степени. За следећих око 10 милиона година грудве у облаку нарашће и згуснуће се толико да само што нису постале звезде. Грудве које само што нису постале звезде зову се протозвезде.

Када у језгру протозвезде температура порасте на преко 10 милиона степени онда сте скоро готови. Остало је још само да се услед велике густине и снажног гравитационог притиска у језгру распале нуклеарне ватре. У том процесу ослобађа се велика количина енергије и грудва почиње да сија. Кад се то деси звезда је готова.

Одмакните се мало и гледајте своју звезду са одстојања да се не опечете.

Ево ово је добар материјал за звезде.

То је маглина у сазвежђу Орион и у њему се већ крчкају нове звезде.

Сунце интервјуише госпођица Стела Звездана Прашина

Интервју са Сунцем

Хеј, Стела Звездана Прашина овде. Добродошли у једну космичку конверзацију. Пожелимо један топао поздрав Сунцу.

Стела: Свима се овде на Земљи допада како радите свој посао. Да није Вас не би било ни нас.

Сунце: Хвала, Стела. Ја дајем енергију милијардама година без иједног дана одмора.

Стела: Задивљујуће. Ваш агент ми је рекао да сте ви највећа звезда у свемиру. Да ли је то тачно?

Сунце: Заправо, не. Мој агент преувеличава. Ја сам само звезда просечне величине.

Стела: Не могу да верујем. Ви, Сунце, сте само једна просечна звезда!

Сунце: Хеј, смири се. Ја сам можда само просечна звезда, али сам и даље веће од ваше планете. Погоди колико планета величине Земље стане у мене?

Стела: Не знам. Можда десет?

Сунце: Ни близу! Више од милион!

Стела: То нисам знала, али знам да сте ви, звезде, осетљиве када су у питању године. Без обзира на то, да ли бисте одговорили на питање “колико имате година”?

Сунце: Наравно. Почело сам да сијам пре око 5 милијарди година. То је било толико давно да се не сећам тачно дана.

Стела: Ово ће бити мало грубо, али шта су ове тамне мрље по вама?

Сунце: Ове тамне мрље се називају Сунчеве пеге. Све нормалне звезде их имају. Оне су тамне зато што су хладније од гасова око њих.

Стела: Да ли има још нешто што би сте волели да кажете?

Сунце: Да. Да ли мислиш да су твоје наочаре звезданог облика?

Стела: Наравно!

Сунце: Па, да су стварно звезданог облика, биле би округле. Ви, Земљани, имате чудну идеју да звезде имају краке. Немамо. Гравитација нас држи обликоване као лопта!

Стела: Хвала Сунцу на овом дивном разговору. Довиђења.

ЕКСКУРЗИЈА

Сви смо жељно ишчекивали да пођемо на тродневну екскурзију.

Била је то наша последња екскурзија у основној школи. Пошли смо шестог октобра, у четири ујутру, пре изласка сунца. Сви смо били ведри и насмејани, иако нам се спавало. Пут нас је водио ка северу Србије, равничарској Војводини. Прво смо обишли манастир Крушедол на Фрушкој Гори.

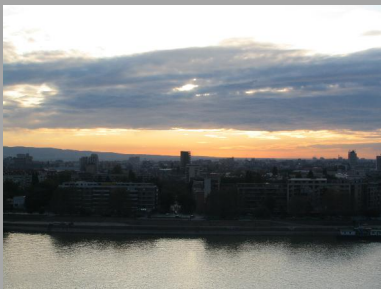

Након обиласка манастира, кренули смо ка Сремским карловцима. Овог малог града сви се сећамо из филма „Лајање на звезде“, а сада смо имали прилику да га боље упознамо. Сремски Карловци су познати по Карловачкој гимназији, Саборној цркви и Патријаршијском двору. Посебну пажњу нам је привукла фонтана „Четири лава“. По легенди ко попије воду са ње, ожениће се или удати у Сремским Карловцима. Сад нам је јасно зашто се многи од нас нису одвајали од фонтане. Пут нас је даље водио ка прелепом Новом Саду, где смо обишли Петроварадинску тврђаву и

Природњачки музеј. Крајње одредиште тога дана била је Суботица, град најближи Мађарској. Другог, сунчаног дана, обишли смо Палићко језеро и Суботицу, где смо и ноћили. Трећи, последњи дан је био најнапорнији. Обишли смо дворца Дунђерски и кренули ка главном граду, Београду. У Београду смо разгледали „Музеј ваздухопловства“, и упознали интересантне врсте биљака у Ботаничкој башти.

Сам крај ове лепе и занимљиве екскурзије био је пут ка Неготину. Последња екскурзија у основној школи свима ће остати у лепом сећању, због прелепе Војводине, али и дружења и забаве.

Јелена Којчиновић VIII-1

Рођена је 2. фебруара 1924. године у Новом Саду.

Била је једна од најбољих ученица Десанке Максимовић и њена блиска пријатељица.

По завршетку гимназије студирала је општу књижевност и славистику у Београду као и вишу Фушеову школу при Сорбони.

Уредила је први број часописа "Пионир", који је у току рата издаван илегално.

После рата песникиња наставља са друштвеним и књижевним радом.

Уређивала је прве послератне часописе и листове за младе: "Омладина", "Младост", "Полетарац", и "Змај". Више од двадесет година је била главни и одговорни уредник "Змаја".

Била је секретар, потпредседник и председник Удружења књижевника Србије и председник Савеза књижевника Југославије.

Песничко стваралаштво Мире Алечковић се појављује непосредно пред почетак Другог светског рата, а своју прву збирку песама "Звездане баладе" издаје по завршетку рата, 1946. године. Објавила је још двадесетак књига за децу и двадесетак дела поезије и прозе за одрасле. И њена поезија и њена проза превођене су на руски, бугарски, румунски, мађарски, пољски, чешки, италијански и на све језике народа Југославије.

Песничка дела Мире Алечковић припадају традиционалном току поезије која се везује за Јована Јовановића Змаја,

Гвида Тартаљу, Десанку Максимовић и Бранка Ћопића. Њена лирика се заснива на једноставности и искрености, писана је једноставним језиком блиским деци. Путем ње у малишанима буди племенитост, учи их да се боре против егоизма и расне дискриминације. Посебну пажњу посвећује љубави између родитеља и деце упоредо се борећи за поштовање дечје личности.

Ипак, највише је родољубивих мотива.

О свом раду Мира Алечковић каже: Стварање за децу мени значи враћање самој себи, свету детињства, чистијем од света одраслих. То је вечито тражење лепоте, доброте и љубави, потрага за уточиштем кад изневери свет одраслих.

Мира Алечковић је умрла 26. фебруара 2008. године у Београду. Сахрањена је, 3. марта, уз војне почасте, у Алеји заслужних грађана на Новом гробљу.

Балада о бајци

СВЕТ ЈЕ ЛЕП КАДА САЊАМО

Бајка може да се роди
кад год срце јако жели,
кад год дечјој души годи
кад се с маштом спријатељи,

да се сели у крај неки
где је топло, тихо где је,
због дечака кога волиш,
девојчице што се смеје,

кад снег веје, кад се леди,
а ти имаш пријатеље,
па путујеш, па путујеш
и са њима снове сањаш,
земљу своју волим, волиш,
макар била и најмања

јер та земља само расте
онда кад је људи воле,
виђена из дечје маште,
из љубави неке ране,

сеје бајке сребрнасте,
сипа снове златоткане.

c d
НАГРАЂЕНИ
РАДОВИ
b a

Лепоте мога завичаја

Јутарње руменило разлило се иза брда, златне пруге протегле се по небу, по котлини се пуше испарења, птице звонко певају, а јутарњи ветар се разиграо. То се мој завичај буди.

Видик се протеже у даљину. Иза шуме село, мало даље друго. Дунав вијуга, плавећи се кроз зелене ливаде. Како слободно дишу груди док неисказана лепота обузима душу, весело и мило. Стасите букве високо шуме над завичајем. Са друге стране дуге, обешене борове гране једва се мичу, а снажни храстови стоје као борци поред лепих липа. А кад месец засија бледом светлошћу, а у магли ноћи све утиша, створи се зачаран предео у коме простор нема граница...

Лепи су и летњи призори овог предела. Ниски брежуљци, узорани и засејани до врха нижу се таласасто на све стране. Међе зарасле у жбуње вијугају између њих. Природа је натопљена сунцем. Богати воћњаци представљају палету боја. Свака четкица немоћна је у сликању ове лепоте.

Како је тај исти предео леп и у јесен! Пун је мириса дуња, грожђа, опалог лишћа. Тај мирис се увлачи у сваки кутак живота. Кукуруз се окитио златножутим клиповима. Грожђе се плави у препуним корпама. Чује се песма и смех задовољних ратара.

Сликарка зима замахнула је својим студеним штапом, и мој завичај је добио блештаво одело. Зраци зубатог сунца клизају се по леденој кори. Све је мирно и тихо.

Природа је изложила своја дела у мом завичају. Хиљаду пута да их посматрам, не могу сит да се нагледам. Свратите и погледајте.

Немања Голубовић VIII-2
I награда
ОШ „Вук Караџић”

Причам ти причу

Живела су тако два качкета. Један се звао Милош, а други Маша. Милош и Маша били су заљубљени један у другог. Увек су били заједно и никад нису напуштали један другог. Живели су у кутији и тамо боравили неко време. Наједном у продавницу уђоше брат и сестра. Рекоше да им требају качкети. Продавац узме Мишу и Машу и показа им. Њима се они допадоше па их и купише. Хиљаде и хиљаде мисли је пролазило кроз Мишину и машину главу. Шта ако нису рођени брат и сестра и неко од њих оде у неки далек град. Тада ће бити заувек раздвојени. Нису могли да поднесу те мисли па у исто време повикаше: „Молимо Вас оставите нас. Не желимо да нас заувек раздвојите. Ми се волимо и потребно је да будемо заједно”.

Кад чуше то брат и сестра се сетише шта да раде. У свој велики брод ставише Мишу и Машу и пустише их да плове.

Док они полако нестају, брат и сестра машу и пуштају сузе које клизе низ шихове образе и падају на земљу.

Анђела Јовановић IV-1
II награда
ОШ „Вук Караџић”

Причам ти причу

Љубав према причама развила је моја бака. Она ми је сваке вечери читала разне басне, приче и песме. Читајући разне књиге, бака је богатила речник. Иако су речи биле чудне, увек сам јој се дивила.

Једне вечери, сећам се, била сам ушукана у постељи од свиле, покрај мене је седела бака. Држећи у руци књигу, бака ми је причала причу о заљубљеним птицама. Некада давно, на грани је стајала птичица. То је била усамљена Мара. Она је била усамљена и тужна. Није имала среће у љубави. Рекла би: „Није било прилике”. Жељно је чекала свог принца. На грану је слетео врабац Марко. Еее... То је била љубав на први поглед. Заљубљене птичице свој медени месец провеле су на плажи, гледајући залазак сунца. Овај птичији пар живео је дуго у срећи и весељу.

Иду хладни дани, знамо да птице одлазе на југ. Видећемо да ли ће се овај пар појавити на пролеће и срећно цвркатати.

Тамара Николић IV-1
III награда
ОШ „Вук Караџић”

c d
НАГРАЂЕНИ
РАДОВИ
b a

Причам ти причу

Једног дана деца су се играла лоптама. Све су биле исте, а само две од њих различите.

Баш те две различите су се увек сударале. У почетку су се стално свађале и биле љуте једна на другу, али временом су почеле да се осмехују. Свађе су замениле причом, а сударе руменилом на образима.

Било је јасно да су се заљубиле. Сада се више нису љутиле и мрштиле већ смејале и љубиле. Заједно су летеле у истом правцу и падале на истом месту.

Од толиког заноса и љубави нису водиле рачуна где лете. Њихова љубав је умрла од трња мирисних ружа.

Татјана Њагојевић II-3

I награда
ОШ „Вук Караџић”

Причам ти причу

Свака прича, па и ова моја, има свој почетак, па и свој крај. И тако све у круг. Нова прича – нов почетак – крај.

И Земља кружи око Сунца, Месец око Земље и можемо закључити да је и међупланетарно дружење, једно велико кружење.

Кружи и вода. То јој је хоби. Час се леди, час капље, а од Сунца нестане и избледи.

Округла су огледала, медаљони, медаље, кликери... На тестовима треба заокружити тачан одговор, из математике израчунати површину круга, а из физичког претрчати цео круг око школе.

Постоје и зачарани кругови из којих је тешко изаћи. Моја прича је један такав круг. Зато добро размисли пре него што постанеш део ње... Повешћу те тамо где се смењују годишња доба, месеци, године, дани и ноћи. Стићи ћемо до места где се Земља и набо спајају. Научићу те да без напора кружиш својим мислима. Отићи ћеш далеко, лепршајући као најлепши лептир света. Или ћеш чак као космонаут летети до друге галаксије, путевима само теби знаним. И тако све у круг. То је једини начин да смислимо нешто паметно и корисно.

Овој причи је дошао крај. Да ли си за још један круг?

Магдалена Бошковић VIII-1

II награда

ОШ „Бранко Радичевић”

Кад зажмурим и кад заспим

Кад зажмурим и кад заспим дешавају се чудне ствари. „Како чудне? Ми то не верујемо!“, рећи ће неко. Али и тај неко кад зажмури и утоне у сањарење, осетиће исто што и ја. Било је то овако:

Једног дана вратила сам се из школе раније него обично. Усамила сам се и десила се права ствар. Царство снова отворило се преда мном. Зачула сам цвркулт птица. Знала сам да је то звоно на мојим вратима. Као и обично ја сам та која отвара врата. Пред њима је стајала, веровали или не, Снежана, а иза ње седам јарића. Увела сам их у своје царство. Врло брзо опет сам чула своје птичице на вратима. Тамо беше мама коза са својих седам патуљака, иза њих загрљени бака, вук и Црвенкапа. Вука весело чупкају за бркове три прасета. „Каква забава!“, помислила сам и увела их унутра. Сви су весело ђускали сладећи се послastiцама које је припремила принцеза Пепељуга. Вук је био љубазан према баки, мазио је прасиће и јариће, а уз дубоки наклон позвао је на плес Црвенкапу и мама козу.

Свима је пријало ово дружење. Кренули су у весељу до, како су ми рекли, неке шуме Букова или Бадњева. Поново чујем цвркулт птица али овај пут се будим и враћам у стварност.

Кристина Тасић, VI-3

III награда

ОШ „Вук Караџић”

У ПРИРОДИ ЈЕ СВЕ МОГУЋЕ

МИНИЈАТУРНА ЧУДА

- ✚ У свету инсеката постоје разноврсни рекордери. „Песма” цикада *цврчака* чује се на 500 метара удаљености.
- ✚ Краљица неких врста мрава може живети и до 50 година.
- ✚ Многи инсекти могу носити терет 20 пута тежи од сопствене тежине.
- ✚ До сада највећи познати инсект, „*Лептир птичијих крила краљице Александре*”, има распон крила 28 центиметара.
- ✚ Мужјак афричке бубе *голијат* је најкрупнији инсект на свету. Дугачак је 110 милиметара, а тежак 100 грама.

- ✚ Ноге нису неопходне за брзо кретање. Најбржа змија је *црна мамба*. Ова отровница може достићи брзину од 30 km/h.
- ✚ *Лептири монарси* из САД и Канаде зими у јатима лете на југ до Мексика, прелазећи растојање и до 2500 км.
- ✚ *Арктичка чигра* сваке године прелази пут дуг 35000 километара, од Арктика до Антарктика и назад.
- ✚ *Грбави китови* мигрирају из поларних вода до топлих мора, где рађају младе.

- ☉ Површина здраве коже човека, гледана електронским микроскопом, прекривена је сићушним љуспицама. Оне се стално одвајају са површине епидермиса. У току године особа изгуби око 4 килограма кожных љуспица, које чине део кућне прашине.
- ☉ Људи могу да разликују преко 10 000 различитих мириса. Око 10 милиона мирисних рецептора смештено је у горњем делу носне шупљине. Мирис је јачи од укуса, веома охлађена храна је без укуса.
- ☉ Млади људи чују звуке између 20 Hz и 20 000 Hz. Распон звука коју људи чују опада са годинама, па старије особе нису способне да чују звуке високе фреквенције.
- ☉ Једна капљица крви садржи више од 250 милиона црвених крвних зрнаца, 375 000 белих и 16 милиона крвних плочица.
- ☉ Људско тело садржи 65% кисеоника, 18% угљеника, 10 % водоника, 2% калцијума. 3% азота, а 2% чине други елементи.

Јелена Којчиновић VIII-1

Наградни конкурс ИКТ у настави 2008. године

По други пут у нашој земљи, школске године 2007/08. одржан је наградни конкурс ИКТ у настави 2008. ИКТ у настави је део иницијативе Партнери у учењу (Partners in Learning) којом компанија Microsoft Software у сарадњи са Центром за развој и примену науке, технологије и информатике (ЦНТИ) жели да пружи подршку предавачима у настојању да уведу технологију у своје учионице и тиме унапреде наставу.

У нашој школи, почетком априла 2008. године, наставница физике Наташа Ђорђевић Паовић је оформила тим од 16 ученика који је кренуо са радом у оквиру додатне наставе. Резултат овог рада била је књига „Највећи светски хероји“ у електронској форми. Ученици су током рада требали да истраже светске културе и хероје из прошлости који се још увек поштују у тим културама и да пет таве у својој књизи.

а књига

На почетку ове књиге наћићете и наше уводне речи: „Када смо се одлучили да направимо ову књигу најтеже нам је било изабрати тему која ће, на неки начин, повезивати наше хероје. Нисмо желели да то буду класични историјски хероји, нити типични проналазачи (мада им одајемо велико признање и о њима говоримо са дужним поштовањем). Одлучили смо да истражимо начине комуникације међу људима. Језике, симболе и све оно што може допринети бољем животу и разумевању људи, развоју њихове културе и цивилизације... А онда смо упознали њих....”

И тако је све почело. Упознали смо [Guido D'Arezzo](#), [Muhammad ibn-Mûsa al-Khwàrizmi](#), [Louis Braille](#) и многе друге. Направили смо споменар са наш

Наша књига се допала и стручном жирију који нас је наградио на свечану доделу награда у Новом Саду за освојено треће место на конкурс, где смо добили и лепе награде.

И на крају ове приче, без којих не би ни ова књига постојала, а захваљујући којима се и име наше школе прославило на једном, ипак, значајном конкурс јесу и аутори књиге „Највећи светски хероји“:

Маја Станојловић, Наташа Бараћ, Мина Илић, Катарина Михајловић, Немања Голубовић, Вукашин Пајић, Денис Гелмежановић, Николина Лакић. Анђела Николић, Нађа Кадић, Милица Динчић, Наташа Петришоровић, Ивана Мратић, Кристина Антић, Јелена Њагојевић, Дијана Гагић са наставницом физике Наташом Ђорђевић Паовић.

Више о овом конкурс можете сазнати на сајту: www.cnti.info, где можете и погледати наш рад.

*Неколико страница из наше књиге
„Највећи светски хероји“*

Поводом дечије недеље у нашој школи је одржан квиз знања, забаве и дружења. У квизу су учествовале четири екипе седмог разреда. У свакој екипи су биле две девојчице и два дечака. После најаве водитеља и представљања такмичара квиз је отпочео игром пантомиме. Учесници су међусобно објашњавали једни другима у оквиру своје групе пантомимом дечија права и кодекс лепог понашања. Прва игра није била тако тешка. Требало је од датих слова саставити што дужу реч. Све екипе су биле веома успешне. У следећој игри смо требали да на основу датих слика одредимо о ком праву је реч. У овој игри је наша екипа била најуспешнија.

Последња игра су биле имитације. Сви такмичари су то успешно извели. Неки од њих су певали, а неки глумили. Сви су били успешни.

Такмичаре је све време надгледао наставнички жири бодујући екипе по заслугама и трудећи се да буду што праведнији. Након сабирања поена добијена је победничка екипа.

Директорка се захвалила свима, а победнику честитала и доделила награде. На крају су сви били срећни и задовољни јер циљ квица није био победити већ дружити се и забавити.

ИМАМ
ПРАВО
ДА БУДЕМ ДЕТЕ

JOKES

Edited by Marija Stanković VII-4

Q: What do you say if you get in trouble for not doing your homework?

A: "You can't tell me off for something I didn't do!"

Q: Why is U the happiest letter?

A: Because it is in the middle of FUN.

Q: What has two hands but can't clap?

A: A clock!

Q: What do boxers and astronomers have in common?

A: They both see stars!

Q: What is Tarzan's favorite Christmas song?

A: "Jungle Bells!"

Q: What's in the end of everything?

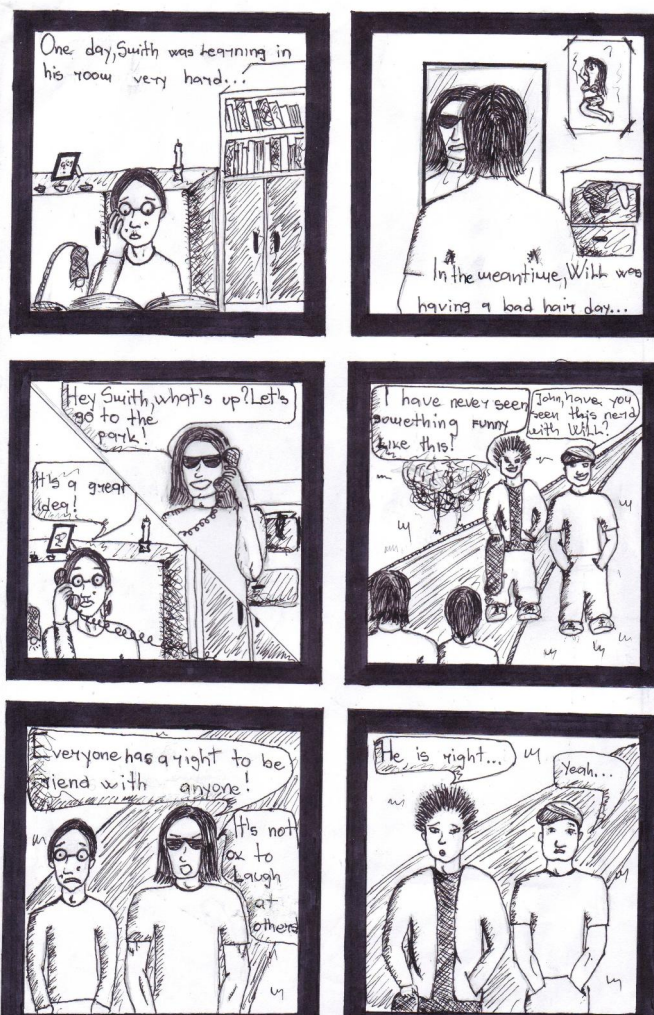
A: The letter G.

Q: What does the elf learn in school?

A: The elf-abet!

Q: Why is the letter T like an island?

A: Because it is in the middle of water.

Kristina Šekerović VII-4

[Taken from www.kids.yahoo.com](http://www.kids.yahoo.com)

Teacher: Maria please point to America on the map.

Maria: This is it.

Teacher: Well done. Now class, who found America?

Class: Maria did.

A: Did you hear that a baby was fed on elephant's milk and gained twenty pounds in a week.

B: That's impossible. Whose baby?

A: An elephant's.

Teacher: How can we get some clean water?

Student: Bring the water from the river and wash it.

In the first year of marriage, the man speaks and the woman listens.

In the second year, the woman speaks and the man listens.

In the third year, they both speak and the neighbors listen.

« « « « « « « « « «

A: I'm in a big trouble!

B: Why is that?

A: I saw a mouse in my house!

B: Oh, well, all you need to do is use a trap.

A: I don't have one.

B: Well then, buy one.

A: Can't afford one.

B: I can give you mine if you want.

A: That sounds good.

B: All you need to do is just use some cheese in order to make the mouse come to the trap.

A: I don't have any cheese.

B: Okay then, take a piece of bread and put a bit of oil in it and put it in the trap.

A: I don't have oil.

B: Well, then put only a small piece of bread.

A: I don't have bread.

B: Then what is the mouse doing at your house?!

[Taken from www.kids.yahoo.com](http://www.kids.yahoo.com)

« « « « « « « « « «

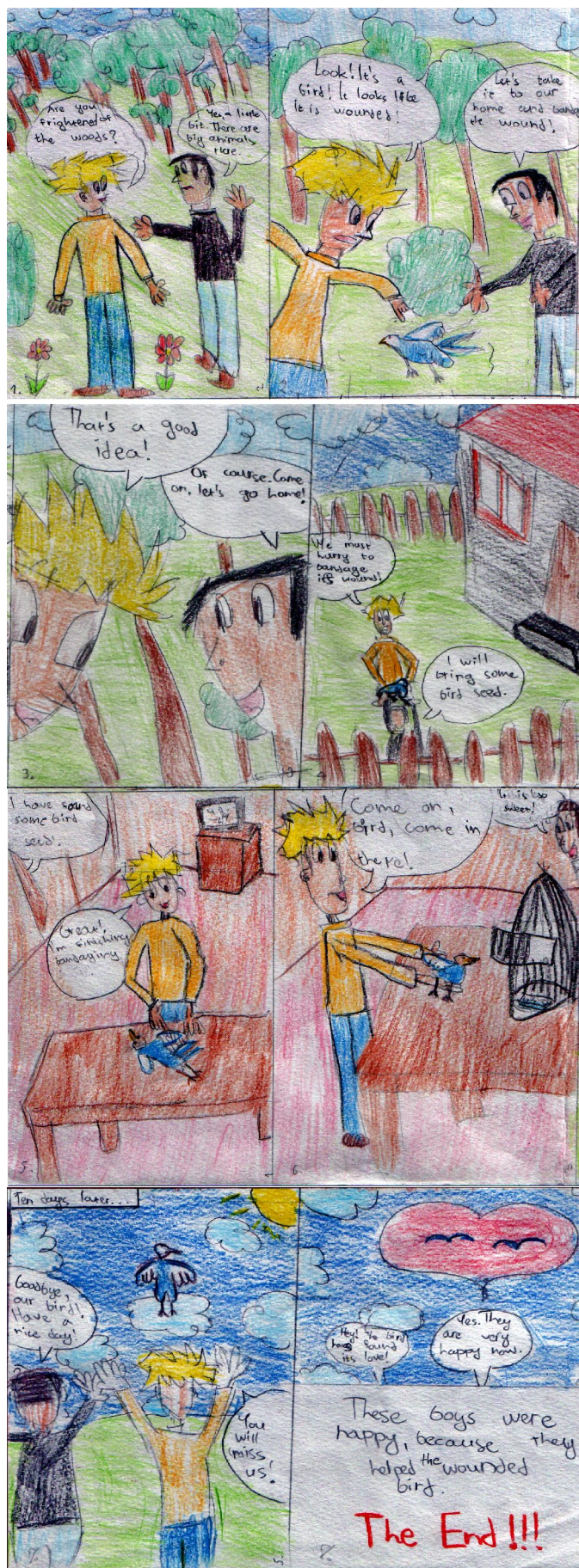
LOST WORLD ZETA

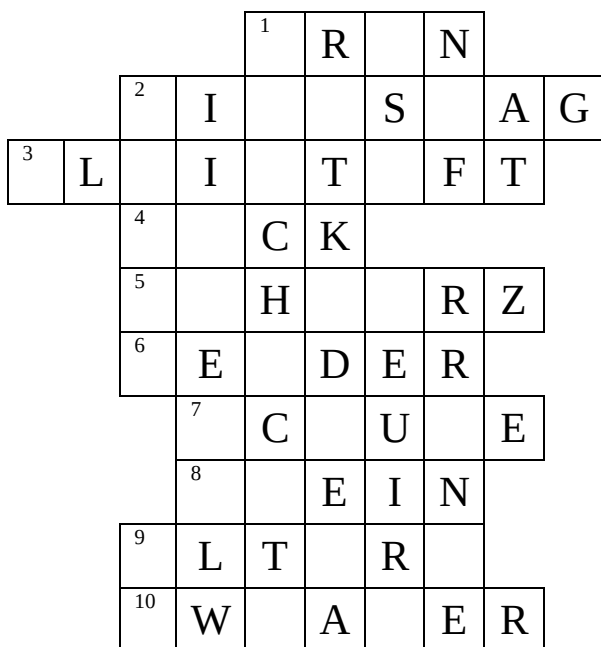
It is just another stormy evening in little town of Mallyville. Almost all people here are sleeping, but young Enlemo Dantes is awake... He is in the garret of his family house and he's looking for his father's old schoolbook. He has been looking for it very long time and now he's found it. When he tried to take it off the dusty shelf, a big old notebook fell down. He blew the dust off its surface and opened it. He saw small, strange handwriting on the first page. "Eusibio Dantes's diary", was written using strange golden ink. Eusibio Dantes! That's Enlemo's grandpa, who disappeared 10 years ago with Enlemo's brother! He found a lot of diary entries, but the thing that attracted his attention was "The Legend about Zeta."

"Once upon a time, when the Earth was full of dinosaurs of all kinds, a huge comet hit the Earth's surface. Instead of making a crater, the comet halved the size of the Earth. One part stayed in the Solar System, but the other was drawn by an unknown force to the other side of the galaxy. Both halves of the Earth kept attracting space dust for thousands and millions of years and finally regained their original spherical shape. However, on the second half of the Earth, first people started to develop much earlier than on the first half which remained in the Solar System. The second half was called Zeta, and the one that remained in the Solar System is today's Earth. The evolution on the Zeta was much faster than on the Earth. The people developed great technology and lived in peace. However, Andy Carter, an evil scientist from the Earth, found a way to the space-time wrinkle in the universe so he transported to the Zeta using portal in less than a few minutes. On Zeta six elements dwelt: Fire, Water, Ground, Air, Goodness and Evil. A little bit after the arrival to the Zeta, Andy found all these elements and hid all of them except the element of Evil, called Evigon. He hid them on different locations and he put strange creatures, his servants, to guard them. With the unlimited force of Evigon, he made the dictatorship on the Zeta and took the name Lord Starforce. He possessed everyone. But about fifty people fled from the mesmeric power and the destructive evil, and they built a small village in Sunset Woods, a giant forest. The only embodiment of goodness that they saved from the evil Lord was the Sword of Light, which contained a little bit of elemental power. They managed to open a portal to the Earth and to send signals to it, in hope that someone will discover signals and come to help them..."

Enlemo reads this incredible legend. Under it he finds something written using very inky pen. His grandpa wrote to Enlemo to look behind the old lamp in the garret. Enlemo finds the secret switch behind the lamp! A mysterious door opens and he enters his grandpa's laboratory. The monitor switches on and he sees his brother telling him to come to Zeta and help them! Enlemo is very surprised. He sees the portal in the middle of the lab and his mind calms... The legend is real! He jumps into the portal and goes to hyperspace...
TO BE CONTINUED

David Davidović VI-4

Deutsches Kreuzworträtsel:

Horizontal:

- 1) Die Farbe von Gras
- 2) Der zweite Tag in der Woche
- 3) Zum Schreiben
- 4) Kleidung für Frauen
- 5) Nachtfarbe
- 6) Deutsch für 'unfortunately'
- 7) Sport- und Tennis-
- 8) Ein Fluß in Deutschland
- 9) Mutter und Vater
- 10) Nicht ein Pullover, sondern ein...

Vertikal:

- 1) Ein Schulfach

TOP 10

After a two-week voting period, the pupils of "Vuk Karadzic" Primary school made their top 10. And here is it!

1. RBD- Empezar desde cero
2. Pussycat Dolls-When I grow up
3. Jordin Sparks ft. Chris Brown-No air
4. Rihanna-Disturbia
5. Tose Proeski-Igra bez granica
6. Severina-Gas, gas
7. Red Hot Chili Peppers-Californication
8. Nemanja I Silvia-Jedini, jedina
9. Leona Lewis-Better in me
10. Djogani-Coca cola

Редакција листа

Јелена Којчиновић VIII-1
 Марија Гатановић VII-3
 Андријана Мишић VII-3
 Марија Станковић VII-4
 Кристина Шекеровић VII-4
 Давид Давидовић VI-4

Ликовни уредник

Јасмина Караферовић

Енглеске стране уредили

Радмила Мардаљевић и Ненад Мардаљевић

Техничку обраду текста помогао

Иван Радосављевић

У стварању листа помогли

Наташа Ђорђевић - Паовић
 Милош Рајић

Главни и одговорни уредник

Марта Радосављевић

Лист штампала штампарија ■ ПРВЕНАЦ ■

Тираж 300 примерака